

UWAGI W RAMACH UZGODNIENIA Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m oraz ustawy o bezpieczeństwie morskim
Autor	Ministerstwo Infrastruktury
Projekt z dnia	12 grudnia 2025 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Mateusz Jabłoński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	22 656 63 34

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 8 ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 10a ust. 5 URJ	Z uwagi na popełniony w treści przepisu błąd gramatyczny w postaci zwrotu: „5. W przypadku konieczności <u>ujawnienie</u> w rejestrze zmiany danych, jeżeli wystąpiła zmiana danych o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3 stosuje się odpowiednio przepis art. 10 ust. 3.”, proponujemy następujące, zoptymalizowane oraz poprawne pod względem gramatycznym i redakcyjnym, brzmienie: „5. W przypadku konieczności ujawnienia w rejestrze zmiany	Postulowana zmiana przyczynia się do usunięcia błędu gramatycznego w postaci "konieczności ujawnienie" na "konieczności ujawnienia" oraz optymalizuje brzmienie przepisu przy całkowitym zachowaniu jego sensu i treści merytorycznej.		

		<i>danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 i 3, stosuje się odpowiednio przepis art. 10 ust. 3."</i>			
2.	Art. 1 pkt 13 lit. b) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 2 URJ	Proponujemy następujące brzmienie przepisu: <i>„2. ... Dowód wniesienia opłaty wnioskodawca dołącza do wniosku.”</i>	Uwaga wynika z faktu, iż projektodawca prawdopodobnie popełnił omyłkę pisarską w postaci zawarcia w treści normy zbędnego przecinka oraz dwukropka po słowie "Dowód". Postulowana zmiana stanowi korektę pierwotnego błędu redakcyjnego celem przywrócenia poprawności gramatycznej i stylistycznej przepisu zgodnie z zasadami języka polskiego.		
3.	Art. 1 pkt 13 lit. c) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 6 URJ oraz Art. 1 pkt 13 lit. d) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 6a URJ	Postulujemy utrzymanie dotychczasowego stosunku podziału względem środków uzyskanych z tytułu opłat za rozpatrzenie wniosku o potwierdzenie ważności dokumentu rejestracyjnego, analogicznie jak w przypadku pozostałych opłat, o których mowa w ust. 1 (art. 18). Tym samym proponujemy wykreślenie art. 1 pkt 13 lit. c) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 6 URJ oraz art. 1 pkt 13 lit. d) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 6a URJ i zachowanie dotychczasowych przepisów, tj.: <i>„6. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią odpowiednio dochód powiatu albo przychód właściwego polskiego związku sportowego.</i>	Przepis w proponowanym brzmieniu, pomimo postulowanych uwag w tym zakresie, stanowi w dalszym ciągu, że środki uzyskiwane z tytułu opłat pobieranych za rozpatrzenie wniosku o potwierdzenie ważności dokumentu rejestracyjnego będą rozdzielane po połowie dla powiatu albo właściwego polskiego związku sportowego oraz po połowie dla budżetu państwa. Konsekwentnie zatem podnosimy, iż naszym zdaniem taka zmiana jest niedopuszczalna i nieuzasadniona. Przedstawiciele resortu podczas prowadzenia konsultacji z przedstawicielami samorządu wskazywali, iż niemożliwe jest zachowanie dotychczasowego sposobu partycypacji opłat w odniesieniu do opłaty pobieranej za rozpatrzenie wniosku o potwierdzenie ważności dokumentu rejestracyjnego, gdyż takowa		

		7. Część opłaty za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3, w wysokości 10 zł, stanowi niepodatkową należność budżetu państwa o charakterze publicznoprawnym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.”.	wcześniej nie obowiązywała, a co za tym idzie – nie była objęta żadnym sposobem podziału. Taka argumentacja z pewnością do nas nie przemawia, gdyż niepodważalnym jest fakt, iż czynność potwierdzenia ważności dokumentu rejestracyjnego ma stanowić nowy obowiązek, którego ciężar wykonania spoczywał będzie na powiecie albo właściwym polskim związku sportowym. Tak też państwo w ogóle nie będzie uczestniczyło w obsłudze administracyjnej dotyczącej realizacji żądania wyrażonego w przedmiotowym wniosku przez danego interesanta, dlatego też brak jest jakichkolwiek podstaw ku temu, pomimo iż jak zostało to wspomniane – jest to nowa czynność, a przy tym opłata, ażeby państwo partycypowało w zyskach z tejże w stosunku większym niż dotychczas obowiązującym, tj. 10 zł zgodnie z ust. 7. Uwypuklenia po raz kolejny wymaga fakt, iż jak sama nazwa wskazuje, opłata to nie podatek. Opłata to obowiązkowa należność za otrzymane świadczenia, usługi, dobra lub za wykonanie czynności, która od podatku różni się tym, że wiąże się z konkretnym, wzajemnym świadczeniem lub usługą ze strony podmiotu ją pobierającego. Zatem brak jest uzasadnionych podstaw, aby państwo uzurpowało sobie prawo do partycypacji w opłacie uzyskiwanej za wykonanie zadania, którego <i>de facto</i> w ogóle nie realizuje. Argumentacja wobec		
--	--	--	--	--	--

			takiego sposobu konstrukcji przepisu nie została zawarta nawet w uzasadnieniu projektu, gdzie posłużono się jedynie stwierdzeniem: „Proponuje się, aby połowa <u>opłaty za rozpatrzenie wniosku związanego z potwierdzeniem danych</u> wpływała do budżetu państwa, a połowa stanowiła odpowiednio dochód lub przychód organu rejestrującego.”. Wskazano tam jednak jednoznacznie, iż opłata jest należna za rozpatrzenie wniosku związanego z potwierdzeniem danych, a więc z dokonaniem realnej czynności, w której przeprowadzeniu, jak zostało wcześniej wspomniane, państwo nie uczestniczy. Czynność ta ma być w całości dokonana przez pracowników starostw, zaś przepis w obecnym brzmieniu ma na celu doprowadzenie do sytuacji, gdy państwo jest gratyfikowane bez dołożenia jakiegokolwiek wkładu w realizację zadania. Co więcej, należy zwrócić uwagę na fakt, iż w wyliczeniach stanowiących załącznik do OSR posłużono się zdaniem: „Obecnie jednostkowy koszt JST nie przekracza 30zł (20zł koszt produkcji dokumentu, 10zł koszt dostawy paczki dokumentów - koszt jest taki sam zarówno dla jednego jak i dla kilku, czy kilkunastu wysyłanych w jednej przesyłce dokumentów); do szacunków przyjęto jednostkowy koszt w wysokości 50zł”. Z powyższego wynika, iż zdaniem resortu starostwa w przedmiocie dokonywania czynności	
--	--	--	---	--

			regulowanych przez nowelizowaną ustawę, obciążone są jedynie kosztami produkcji dokumentów oraz kosztami ich doręczeń. Przy dokonywanych kalkulacjach całkowicie pominięto kwestię kosztów obsługi administracyjnej, w tym przede wszystkim wynagrodzeń dla pracowników mających dokonywać chociażby wspomnianych potwierdzeń. Tymczasem, pomimo poruszania tej kwestii w rozmowach prowadzonych z przedstawicielami ministerstwa, w dalszym ciągu zgodnie z przedstawionymi założeniami projektu, z treści art. 18 ust. 6 ustawy nowelizowanej ma wynikać, że środki uzyskane za 6 z 7 rodzajów przewidzianych opłat mają stanowić dochód powiatu albo przychód właściwego polskiego związku sportowego, a 10 zł z każdej opłaty w odniesieniu do trzech z wymienionych rodzajów stanowi niepodatkową należność budżetu państwa o charakterze publicznoprawnym (zgodnie z obecnie obowiązującym art. 18 ust. 7 ustawy zmienianej), zaś opłata za potwierdzenie ważności dokumentu rejestracyjnego, jako wyjątek, ma być dzielona w stosunku 50/50 pomiędzy państwo a powiat lub właściwy polski związek sportowy. Taka konstrukcja przepisu jest dla nas niedopuszczalna. Nie podzielamy również argumentacji przedstawianej przez przedstawicieli resortu polegającej na wskazywaniu i		
--	--	--	---	--	--

			przedstawianiu wyliczeń obrazujących, iż przychody JST po wprowadzeniu nowelizacji znacząco wzrosną, z uwagi na wzrost samych opłat należnych za przeprowadzenie przedmiotowych czynności, a w związku z tym powiaty i tak znajdują się w korzystniejszej niż do tej pory sytuacji. Nasze stanowisko, albowiem oponuje przeciwko zmianie sposobu zasad dokonywania podziału z zysków wspomnianych opłat, a nie powstawaniu obowiązków dokonywania kolejnych czynności administracyjnych, czy też modyfikacji wysokości opłat z nimi związanych. Mając na uwadze powyższe rozważania oraz dotychczas obowiązujące tendencje w zakresie partycypowania w zyskach pochodzących z przedmiotowych opłat, a także fakt, iż powiaty odgrywają kluczową rolę w procesie administracyjnym dotyczącym czynności związanych z rejestracją jednostek pływających oraz czynności wprowadzanych przedmiotową ustawą, jak np. potwierdzenie ważności dokumentu rejestracyjnego, czy przywrócenie ważności dokumentu rejestracyjnego, należy stwierdzić, że zaproponowany podział jest dla powiatów niesatysfakcjonujący. Proponuje się, ażeby zostały zachowane dotychczas funkcjonujące w tym zakresie proporcje.		
--	--	--	---	--	--

4.	Art. 1 pkt 13 lit. f) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 8 i 9 URJ	Wykreślenie zwrotu „ust. 6a pkt 2 i”.	Postulowana zmiana jest konsekwencją wyżej wskazanej potrzeby modyfikacji art. 1 pkt 13 lit. c) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 6 URJ oraz art. 1 pkt 13 lit. d) ustawy zmieniającej w odniesieniu do art. 18 ust. 6a URJ.		
5.	Art. 3 ust. 4 ustawy zmieniającej	Proponuje się doprecyzowanie określenia „od dnia jego zwrotu” poprzez przyjęcie następującego brzmienia przepisu: <i>„4. Wnioski nieuzupełnione w terminie 60 dni liczonych od dnia jego doręczenia wnioskodawcy pozostawia się bez rozpatrzenia.”</i>	Przedmiotowa zmiana była już przez nas wskazywana w odniesieniu do pierwotnego brzmienia projektu i co więcej – została uwzględniona na etapie konsultacji, dlatego też finalne odstępianie od tego rozwiązania pozostaje dla nas niezrozumiałe, tym bardziej, iż nie znalazło odzwierciedlenia ani w uzasadnieniu projektu, ani w OSR. Ponownie zatem należy podkreślić, iż w kontekście wskazanego przepisu bardziej klarownym, doprecyzującym oraz jednoznacznym sformułowaniem w języku prawnym będzie użycie terminu „doręczenia” zamiast „zwrotu”. Przepis wskazuje, że wnioski o rejestrację jednostki pływającej niezłożone w terminie 60 dni od dnia jego zwrotu do wnioskodawcy pozostawia się bez doręczenia. W takim przypadku „od dnia jego zwrotu” należy rozumieć moment nadania/wysłania zwrotu przez urząd, czy też doręczenia/odbioru przez podmiot zainteresowany? Określenie „zwrotu” może bowiem sugerować różne momenty, jak np. chwila fizycznego odesłania pisma przez urząd (data stempla		

			pocztowego nadania przez urząd), a nie faktyczne otrzymanie go przez adresata. Użycie obecnie proponowanego sformułowania mogłoby rodzić spory interpretacyjne w tym zakresie. Dlatego też, zdaniem opiniującego właściwe jest drugie z rozwiązań, czyli termin „<i>doręczenia</i>”, ponieważ prowadzi do domniemania, że dany podmiot zapoznał się z określonym pismem, jego merytoryczną treścią i powziął wiedzę o konieczności uzasadnienia zaistnienia podnoszonych braków. Jednocześnie przyjęcie biegu terminu od momentu nadania przedmiotowego pisma mogłoby powodować naruszenie prawa strony do czynnego udziału w postępowaniu.		
--	--	--	---	--	--